

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ МЕЂУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ РАДА БРОЈ 150 О АДМИНИСТРАЦИЈИ РАДА

Члан 1.

Потврђује се Конвенција Међународне организације рада број 150 о администрацији рада, усвојена 26. јуна 1978. године у Женеви, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције Међународне организације рада број 150 о администрацији рада, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик, гласи:

C150 LABOUR ADMINISTRATION CONVENTION

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-fourth Session on 7 June 1978, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations, including in particular the Labour Inspection Convention, 1947, the Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969, and the Employment Service Convention, 1948, which call for the exercise of particular labour administration activities, and

Considering it desirable to adopt instruments establishing guidelines regarding the over-all system of labour administration, and

Recalling the terms of the Employment Policy Convention, 1964, and of the Human Resources Development Convention, 1975; recalling also the goal of the creation of full and adequately remunerated employment and affirming the need for programmes of labour administration to work towards this goal and to give effect to the objectives of the said Conventions, and

Recognising the necessity of fully respecting the autonomy of employers' and workers' organisations, recalling in this connection the terms of existing international labour Conventions and Recommendations guaranteeing rights of association, organisation and collective bargaining--and particularly the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, and the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949--which forbid any interference by public authorities which would restrict these rights or impede the lawful exercise thereof, and considering that employers' and workers' organisations have essential roles in attaining the objectives of economic, social and cultural progress, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to labour administration: role, functions and organisation, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-sixth day of June of the year one thousand nine

hundred and seventy-eight the following Convention, which may be cited as the Labour Administration Convention, 1978:

Article 1

For the purpose of this Convention:

(a) the term *labour administration* means public administration activities in the field of national labour policy;

(b) the term *system of labour administration* covers all public administration bodies responsible for and/or engaged in labour administration--whether they are ministerial departments or public agencies, including parastatal and regional or local agencies or any other form of decentralised administration --and any institutional framework for the co-ordination of the activities of such bodies and for consultation with and participation by employers and workers and their organisations.

Article 2

A Member which ratifies this Convention may, in accordance with national laws or regulations, or national practice, delegate or entrust certain activities of labour administration to non-governmental organisations, particularly employers' and workers' organisations, or--where appropriate--to employers' and workers' representatives.

Article 3

A Member which ratifies this Convention may regard particular activities in the field of its national labour policy as being matters which, in accordance with national laws or regulations, or national practice, are regulated by having recourse to direct negotiations between employers' and workers' organisations.

Article 4

Each Member which ratifies this Convention shall, in a manner appropriate to national conditions, ensure the organisation and effective operation in its territory of a system of labour administration, the functions and responsibilities of which are properly co-ordinated.

Article 5

1. Each Member which ratifies this Convention shall make arrangements appropriate to national conditions to secure, within the system of labour administration, consultation, co-operation and negotiation between the public authorities and the most representative organisations of employers and workers, or--where appropriate--employers' and workers' representatives.

2. To the extent compatible with national laws and regulations, and national practice, such arrangements shall be made at the national, regional and local levels as well as at the level of the different sectors of economic activity.

Article 6

1. The competent bodies within the system of labour administration shall, as appropriate, be responsible for or contribute to the preparation, administration, co-ordination, checking and review of national labour policy, and be the instrument within the ambit of public administration for the preparation and implementation of laws and regulations giving effect thereto.

2. In particular, these bodies, taking into account international labour standards, shall--

(a) participate in the preparation, administration, co-ordination, checking and review of national employment policy, in accordance with national laws and regulations, and national practice;

(b) study and keep under review the situation of employed, unemployed and underemployed persons, taking into account national laws and regulations and national practice concerning conditions of work and working life and terms of employment, draw attention to defects and abuses in such conditions and terms and submit proposals on means to overcome them;

(c) make their services available to employers and workers, and their respective organisations, as may be appropriate under national laws or regulations, or national practice, with a view to the promotion--at national, regional and local levels as well as at the level of the different sectors of economic activity --of effective consultation and co-operation between public authorities and bodies and employers' and workers' organisations, as well as between such organisations;

(d) make technical advice available to employers and workers and their respective organisations on their request.

Article 7

When national conditions so require, with a view to meeting the needs of the largest possible number of workers, and in so far as such activities are not already covered, each Member which ratifies this Convention shall promote the extension, by gradual stages if necessary, of the functions of the system of labour administration to include activities, to be carried out in co-operation with other competent bodies, relating to the conditions of work and working life of appropriate categories of workers who are not, in law, employed persons, such as--

(a) tenants who do not engage outside help, sharecroppers and similar categories of agricultural workers;

(b) self-employed workers who do not engage outside help, occupied in the informal sector as understood in national practice;

(c) members of co-operatives and worker-managed undertakings;

(d) persons working under systems established by communal customs or traditions.

Article 8

To the extent compatible with national laws and regulations and national practice, the competent bodies within the system of labour administration shall contribute to the preparation of national policy concerning international labour affairs, participate in the representation of the State with respect to such affairs and contribute to the preparation of measures to be taken at the national level with respect thereto.

Article 9

With a view to the proper co-ordination of the functions and responsibilities of the system of labour administration, in a manner determined by national laws or regulations, or national practice, a ministry of labour or another comparable body shall have the means to ascertain whether any parastatal agencies which may be responsible for particular labour administration activities, and any regional or local agencies to which particular labour administration activities may have been

delegated, are operating in accordance with national laws and regulations and are adhering to the objectives assigned to them.

Article 10

1. The staff of the labour administration system shall be composed of persons who are suitably qualified for the activities to which they are assigned, who have access to training necessary for such activities and who are independent of improper external influences.

2. Such staff shall have the status, the material means and the financial resources necessary for the effective performance of their duties.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article

102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

КОНВЕНЦИЈА МЕЂУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ РАДА БРОЈ 150 О АДМИНИСТРАЦИЈИ РАДА

Генерална конференција Међународне организације рада,

Пошто је Административни савет Међународне канцеларије рада сазвао у Женеви, и пошто се састала на својој шездесет и четвртој седници на дан 7. јун 1978, и

Подсећајући на услове постојећих међународних конвенција и препорука о раду, укључујући посебно Конвенцију о инспекцији рада, 1947, Конвенцију о инспекцији рада (Пољопривреда), 1969 и Конвенцију о служби за запошљавање, 1948, које налажу потребу вршења одређених послова администрације рада, и

Сматрајући да је пожељно да се усвоје инструменти којима се утврђују смернице у погледу целокупног система администрације рада, и

Подсећајући на услове Конвенције о политици запошљавања, 1964 и Конвенције о развоју људских ресурса, 1975; подсећајући и на циљ постизања потпуне и одговарајући награђене запослености и потврђујући потребу за програмима администрације рада која треба да обавља послове у правцу остварења наведеног циља и да оствари циљеве поменутих конвенција, и

Препознавајући потребу за потпуним поштовањем аутономије организација послодаваца и радника, подсећајући у вези са тим на услове постојећих међународних конвенција и препорука о раду којима се гарантују

право удруживања, организовања и колективног преговарања – посебно Конвенције о слободи удруживања и заштити права на организовање, 1948 и Конвенције о праву на организовање и колективно преговарање, 1949 – којима се забрањује свако мешање јавних органа којим би се ограничила та права или спречило њихово законско остваривање, и сматрајући да организације послодаваца и радника имају битну улогу у остваривању циљева у домену економског, друштвеног и културног напретка, и

Пошто је одлучила да усвоји одређене предлоге у вези са администрацијом рада: улогом, функцијама и организацијом, што је четврта тачка дневног реда седнице, и

Пошто је утврдила да ти предлози узму форму једне међународне конвенције, усваја на данашњи дан, двадесет и шести дан јуна године хиљаду деветсто седамдесет и осме следећу Конвенцију, која се може наводити као Конвенција о администрацији рада, 1978:

Члан 1.

У овој конвенцији:

(а) израз *администрација рада* означава послове јавне администрације у области домаће (националне) политике рада;

(б) израз *систем администрације рада* обухвата сва јавна административна тела одговорна за администрацију рада, односно која су ангажована у администрацији рада – без обзира да ли су у питању министарства или јавне агенције (управе), укључујући државна тела (тела која су у власништву или под контролом државе) и регионалне или локалне агенције и органе локалне самоуправе или неки други облик децентрализоване администрације – и сваки институционални оквир за координирање (усаглашавање) послова тих тела и за консултације са послодавцима, радницима и њиховим организацијама те њихово учешће.

Члан 2.

Чланица (МОР) која ратификује ову конвенцију може, у складу са домаћим законима и прописима, или домаћом праксом, да делегира или повери одређене послове администрације рада невладиним организацијама, посебно организацијама послодаваца и радника, или – где је одговарајуће – представницима послодаваца и радника.

Члан 3.

Чланица (МОР) која ратификује ову конвенцију може да сматра да су одређени послови у области националне политике рада материја која се, у складу са домаћим законима и прописима или домаћом праксом, уређује у директним преговорима између организација послодаваца и радника.

Члан 4.

Свака чланица (МОР) која ратификује ову конвенцију, у складу са домаћим условима, обезбеђује организацију и делотворно функционисање система администрације рада на својој територији, чије се функције и одговорности координирају на одговарајући начин.

Члан 5.

1. Свака чланица (МОР) која ратификује ову конвенцију успоставља одговарајуће аранжмане (договоре), адекватне у домаћим условима којима

обезбеђује, у систему администрације рада, консултације, сарадњу и преговоре између јавних органа и репрезентативних организација послодаваца и радника, или – где је одговарајуће – представника послодаваца и радника.

2. До обима колико дозвољавају домаћи закони и прописи, и домаћа пракса, ти договори (аранжмани) успостављају се на државном, регионалном или локалном нивоу, као и на нивоу различитих сектора економске делатности.

Члан 6.

1. Надлежна тела у систему администрације рада, како је одговарајуће, одговарају или дају допринос за припрему, администрацију, координацију, проверу и преиспитивање националне политике у области рада, и представљају инструмент у делокругу рада јавне администрације за припрему и примену закона и прописа којима се политика спроводи.

2. Наиме, та тела, уз узимање у обзир међународних стандарда рада:

(а) учествују у припреми, администрацији, координацији, провери и преиспитивању националне политике запошљавања, у складу са домаћим законима и прописима и домаћом праксом;

(б) проучавају и стално преиспитују положај запослених, незапослених и недовољно запослених лица, уз узимање у обзир домаћих прописа и закона и домаће праксе у вези са условима рада и радним веком и условима запослења, скрећу пажњу на мане и злоупотребу у таквим условима и подnose предлоге о средствима за њихово превазилажење;

(ц) своје услуге стављају на располагање послодавцима и радницима, и њиховим организацијама, како је већ одговарајуће сагласно домаћим законима и прописима или домаћој пракси, с циљем да се промовишу – на државном, регионалном и локалном нивоу као и на нивоу разних сектора економске делатности – ефективне консултације и сарадња између јавних органа и тела и организација послодаваца и радника, као и између таквих организација;

(д) на располагање послодавцима и радницима и њиховим организацијама стављају стручно мишљење на њихов захтев.

Члан 7.

Када домаћи услови тако захтевају, с циљем да се задовоље потребе највећег могућег броја радника, ако се ти послови већ не обављају, свака чланица (МОП) која ратификује ову конвенцију залаже се за проширење, постепено кроз фазе ако је неопходно, функција система администрације рада тако да обухвати послове, које треба извршавати у сарадњи са надлежним телима, у вези са условима рада и радног века одговарајућих категорија радника који нису, према прописима, запослена лица, као што су:

(а) закупци који не ангажују спољну помоћ, наполичари и сличне категорије пољопривредних радника;

(б) samozапослена лица која не ангажују спољну помоћ, са занимањем у неформалном сектору како се он схвата у домаћој пракси;

(ц) чланови задруга и предузећа са радничким пословодством;

(д) лица која раде под системом који је успостављен према обичајима и традицији заједнице.

Члан 8.

До обима колико дозвољавају домаћи закони и прописи и домаћа пракса, надлежна тела у систему администрације рада дају допринос у припреми националних политика у вези са међународним пословима рада, учествују у представљању државе у погледу тих послова и дају допринос у припреми мера које треба у том погледу предузети на националном нивоу.

Члан 9.

С циљем да се успостави одговарајућа координација функција и одговорности система администрације рада, на начин утврђен у домаћим законима и прописима, или домаћој пракси, министарство надлежно за рад или друго надлежно тело је у обавези да има средства да утврди да ли неке државне агенције које могу да буду одговорне за одређене послове администрације рада, и неке регионалне или локалне агенције и органи локалне самоуправе којима су одређени послови администрације рада делегирани, раде у складу са домаћим законима и прописима и придржавају се циљева који су им приписани.

Члан 10.

1. Запослени у систему администрације рада су лица са одговарајућим квалификацијама за извршавање послова на које су распоређени, којима је доступно оспособљавање за извршавање тих послова и на које се не могу вршити недолични спољни притисци.

2. Ти запослени имају статус, материјална средства и финансијска средства неопходна за делотворно извршавање својих дужности.

Члан 11.

О званичној ратификацији ове конвенције обавештава се генерални директор Међународне канцеларије рада за потребе евидентирања.

Члан 12.

1. Ова конвенција је обавезујућа само за оне чланице Међународне организације рада чије су ратификације евидентирани код генералног директора.

2. Она ступа на снагу дванаест месеци од датума регистрације ратификације две чланице (МОР) код генералног директора.

3. Након тога, ова конвенција ступа на снагу за сваку чланицу дванаест месеци од датума евидентирања њене ратификације.

Члан 13.

1. Чланица (МОР) која је ратификовала конвенцију може да је откаже по истеку периода од десет година од датума првог ступања Конвенције на снагу, актом који доставља генералном директору Међународне канцеларије рада на евидентирање. Отказивање ступа на снагу годину дана од датума његовог евидентирања.

2. Чланица (МОР) која је ратификовала ову конвенцију а која није, у року од годину дана од истека периода од десет година који се помиње у претходном ставу, искористила право отказивања предвиђен у овом члану, биће обавезана за наредни период од десет година, након којег, може да

откаже ову конвенција по истеку сваког периода од десет година сагласно условима предвиђеним у овом члану.

Члан 14.

1. Генерални директор Међународне канцеларије рада обавештава све чланице Међународне организације рада о евидентирању свих ратификација и отказивања које су му доставиле чланице Организације.

2. Приликом обавештавања чланица Организације о евидентирању друге ратификације која му је достављена, генерални директор скреће пажњу чланицама Организације на датум ступања Конвенције на снагу.

Члан 15.

Генерални директор Међународне канцеларије рада доставља генералном секретару Уједињених нација на евидентирање у складу са чланом 102. Повеље Уједињених нација све појединости свих ратификација и аката отказивања Конвенције који су код њега евидентирани у складу са одредбама претходних чланова.

Члан 16.

Када сматра да је неопходно, административни савет Међународне канцеларије рада подноси Генералној конференцији извештај о функционисању ове конвенције и испитује пожељност стављања на дневни ред Конференције питања њене измене у целини или неком њеном делу.

Члан 17.

1. У случају да Конференција усвоји нову конвенцију којом се мења ова конвенција у целини или неком њеном делу, тада, осим ако новом конвенцијом није другачије предвиђено:

(а) ратификација нове конвенције од стране чланице (МОР) *ipso jure* укључује неодложно отказивање ове конвенције, без обзира на горе споменуте одредбе члана 13, ако и када нова измењена конвенција ступи на снагу;

(б) од датума ступања нове конвенције на снагу ову конвенцију чланице (МОР) више не могу ратификовати.

2. Ова конвенција у сваком случају остаје на снази у свом датом облику и садржини за оне чланице (МОР) које су је ратификовале, а још увек нису ратификовале измењену конвенцију.

Члан 18.

Верзије на енглеском и француском језику ове конвенције подједнако су веродостојне.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Конвенције Међународне организације рада број 150 о администрацији рада садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије према којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

Због повећања и разноврсности задатака који се спроводе од стране државе у области социјалне и економске политике, одговарајући институционални оквири јавна администрација су се развили у толикој мери и постали толико сложени да данас решење неких већих проблема политике рада више не може бити постигнуто радом искључиво једног или два релевантна министарства. Покушавало се низом различитих административних решења, са различитим степеном успеха, у одговору на одређене проблеме који су се јављали. Неки од ових проблема су решени, остали и даље чекају коначно решење.

Упркос разним ситуацијама, намеће се закључак да би усвајање међународних стандарда о администрацији рада у великој мери помогло у решавању већине проблема, посебно, јер је Конвенцијом Међународне организације рада број 150 о администрацији рада концепт администрације рада дефинисан тако да би требало да обухвати све активности предузете од стране органа јавне администрације како би била у могућности да помогне Влади у изради, примени, контроли и евалуацији политике рада. То подразумева укључивање целог система министарстава и јавних агенција које су, законима и прописима, успостављене и овлашћене да се баве питањима рада, затим, институционални оквир за координацију њихових активности и за консултације, као и учешће послодаваца и радника и њихових репрезентативних организација у формулисању и развоју политике рада.

У циљу успостављања ефикасне радне администрације, предвиђена је ратификација Конвенције Међународне организације рада број 150 о администрацији рада као једна од активности за спровођење Програма пристојног рада у Републици Србији 2008 – 2011.

III. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.